

چکیده:

هدف از این رساله، بررسی تاثیرات سیاسی افزایش قیمت نفت بر کمک های مالی و فنی کشورهای عضو اوپک با تاکید بر نقش ایران از سال ۱۳۵۳ تا ۱۳۵۷ می باشد. تحقیق حاضر که به روش توصیفی- تحلیلی انجام گرفته در سه فصل تنظیم شده است. فصل اول اختصاص به افزایش قیمت نفت (۱۹۷۳) و اتهامات وارده به کشورهای عضو اوپک و اقدامات آنها دارد. در فصل دوم، اوضاع سیاسی و اقتصادی ایران طی سال های ۱۳۵۳ تا ۱۳۵۷ مورد بررسی قرار می گیرد. نهایتاً در فصل سوم، سرمایه گذاری های ایران در خارج و اعطای وام ها و کمک های مالی آن به کشورهای دیگر در طول سال های مورد بحث، بررسی می شود. نتایج تحقیق نشان می دهد که بعد از افزایش قیمت نفت در سال ۱۹۷۳ میلادی تبلیغات دامنه داری علیه اوپک به راه افتاد. تبلیغات غربی، اوپک را عامل اصلی رویدادهای منفی اقتصاد جهان قلمداد می کرد. رویدادهایی چون افزایش نرخ تورم، بالا رفتن قیمت کالاهای صنعتی، ایجاد مشکلات پولی بین المللی، عدم موازنه پرداخت های جهان صنعتی، صدمه شدید به بنیان اقتصادی کشورهای در حال توسعه زد. این تبلیغات و اتهامات باعث شد که دلارهای نفتی اوپک به اشکال مختلف نظیر ذخیره بانکی، خرید اوراق بهادار، سرمایه گذاری در سهام شرکت ها و موسسات، افزایش واردات کالاهای مصرفی و مخصوصاً تسلیحات به کشورهای صنعتی توسعه یافته و در حد بسیار اندکی به کشورهای در حال رشد بازگردد. با بررسی سرمایه گذاری های ایران در این دوره در خارج از کشور مشخص می گردد که اولاً بهتر بود که این حجم سرمایه اضافی با کاهش تولید نفت کاهش یابد ثانياً الگوی سرمایه گذاری رسمی دولت در خارج با بی کفایتی همراه بوده و اکثر سرمایه گذاری های رژیم شاه در خارج در مقطع زمانی ۱۳۵۳-۱۳۵۷ در راستای اهداف یک سرمایه گذاری صحیح و منطقی نبوده است.

کلیدواژه: نفت، قیمت ها، کمک های اقتصادی ایران، وام های اوپک، کمک های فنی ایران